

Ruususen laulla, prinssiä vailla
unta mä elämästä nään
en tahtois nukkuu, vaan suudelmiin hukkuu
ikiuneen ilman häntä jään.

Heräsin tänään hellään suudelmaan
useinhan minä suukkosia saan
mutta tämä oli kuitenkin toista kuin muut
veri kulki kuohuen ja virkosivat luut.

Et koskaan arvaa kenet siinä näin!
Prinssini uljas hän seisoi edessäin
sadan vuoden unen hän suuteli pois
niin kuin niitä vuosia ollutkaan ei ois.

Nukuitko hyvin? Kysyi hymyillen
satayksi vuotta ja liioittele en
väsymyksen syitä hän ei kysellyt
minä sanoin: prinssi, suutele mua nyt!

Et koskaan arvaa...

Minä voin olla vaikka tuhat vee,
mutta sittenkään sitä virhettä en tee
etten mä heräis hellään suudelmaan,
jos vain sen rakkaalta prinssiltäni saan.

Et koskaan arvaa...